

PEPELNICA

»Danes ne zakrknite svojih src, ampak poslušajte Gospodov glas.«

V našem duhu odmeva to bogoslužno povabilo, ko se na pepelnično sredo začenja postno popotovanje. Pripeljalo nas bo do velikonočnega Tridnevja, živega spomina Gospodovega trpljenja, smrti in vstajenja, kar je osrednja skrivnost našega odrešenja.

Sveti postni čas, ki so ga kristjani vedno zelo spoštovali, kliče v spomin nekatere svetopisemske dogodke, kot štirideset dni vesoljnega potopa, ki je bil uvod v sklenitev zaveze, ki jo je Bog posvetil z Noetom; štirideset let izraelskega blodenja po puščavi proti obljubljeni deželi; štirideset dni Mojzesovega bivanja na gori Sinaj, kje je od Boga prejel table božje Postave. Postni čas nes predvsem vabi, preživeti znova z Jezusom štirideset dni, ki jih je on preživel v puščavi v postu in molitvi preden je začel svoje javno poslanstvo, ki je doseglo višek na Kalvariji z daritvijo na križu, dokončno zmago nad grehom in smrtjo.

»Pomni, da si prah in da se v prah povrneš.«

Zgovoren je obred pepelenja na pepelnično sredo in misliti dajo besede, ki ga spremljajo. V svoji preprostosti kliče v spomin minljivost zemeljskega življenja: vse mine in je obsojeno na smrt. Popotniki smo na tem svetu, popotniki, ki ne smejo pozabiti svojega resničnega in dokončnega cilja: nebes. Pa četudi smo prah in določeni, da se povrnemo v prah, s tem ne mine vse. Človek, ustvarjen po božji podobi in sličnosti, je za večno življenje. In k njemu je na križu umirajoči Jezus odprl dostop vsakemu človeškemu bitju.

Vse bogoslužje pepelnične srede nam pomaga osredotočiti se na to osnovno resnico vere in nas nagiblje, da bi nastopili odločilno pot osebne preнове. Treba je spremenite način mišljenja in delovanja tako, da upremo svoj pogled na Kristusov obraz in iz njegovega evangelija naredimo vsakdanje življenjsko pravilo. *»Spreobrnite se in verujte evangeliju:«* to naj bo naš postni program, ko vstopamo v molitveno poslušanje Duha.

»Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, a meso je slabo«

(Mt 26,41).

Pustimo se voditi tem Gospodovim besedam v resničnem prizadevanju za spreobrnjenje in za duhovno prenovo. V vsakdanjem življenju tvegamo, da nas bodo preplavile skrbi in materialno zanimanje. Postni čas je dobra priložnost za obuditev resnične vere, za odrešilno obnovitev odnosa z Bogom in za bolj širokosrčno evangeljsko prizadevanje. Sredstva, ki so nam na razpolago, so ista kot vedno, pač pa se je treba v teh tednih k njim bolj pogosto zatekati: molitev, post in pokora, pa tudi miloščina, to je deliti, kar posedujemo, s potrebnimi. Gre torej za osebno in skupno ascetično pot, ki je včasih posebno strma zaradi sekulariziranega okolja, ki nas obdaja. Prav zaradi tega morajo napor postati močnejši in jih je treba sprejeti z dobro voljo.

»Čujte in molite.« Če velja ta Kristusova zapoved v vsakem času, je bolj zgovorna in zahtevna v začetku postal. Sprejmimo jo s ponižno učljivostjo. Prizadevajmo si, da jo bomo uresničili v praktičnih dejanjih spreobrnjenja in sprave z brati. Samo na ta način poživimo vero, utrdimo upanje in ljubezen postane slog življenja, ki označuje vernika.

Sad takega pogumnega duhovnega potovanja ne bo samo večje razumevanje za potrebe bližnjega. Kdor ljubi Gospoda ne more ostati zaprtih oči spričo ljudi in narodov, ki jih preizkuša trpljenje in revščina. Kako ne bi prepoznali obraza križanega Gospoda, ki smo ga gledali, v tistem, ki trpi in je zapuščen in mu ne bi pomagali? Jezus sam, ki nas vabi, naj ostanemo z njim v bdenju in molitvi, zahteva tudi, naj ga ljubimo v svojih bratih in nas opominja: »kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). Sad dobro preživljenega postnega časa bo torej večja in bolj splošna ljubezen.

Marija, zgled učljivega poslušanja glasu Duha, naj nas vodi po spokorni poti, ki jo danes nastopamo. Naj nam pomaga, da bomo izkoristili vse priložnosti, ki nam jih Cerkev ponuja, da bi se mogli vredno pripraviti na praznovanje velikonočne skrivnosti.